

[Gustav Pedersen.]

fælde kan han være det, i andre Tilfælde ikke. Er en Fuldmægtig, en Afdelingschef, Arbejdsledere? Det ærede Medlem kan ikke sige det, og det vil i Virkeligheden først kunne afgøres ved en Retssag. I et andet Afsnit af den samme Paragraf staar der blot, at Opsigelsesfristen er en Maaned for andre Funktionærstillinger, men der er ikke i hele Lovforslaget en Definition af, hvad Funktionærstillinger er, altsaa med andre Ord, det kan være Inkassatorer, Ekspedienter, Værkførere og mange andre. Og saa kommer man bagefter og kritiserer, at der i den gennemførte Lov, hvor der er en omfattende og i Virkeligheden saa fyldestgørende Definition som muligt — en Definition, som ikke er tilfældig, den er udarbejdet i sin Tid af Socialraadets Funktionærudvalg —, er Fortolkningsspørgsmaal. Jeg synes, det er urimeligt at tale om Mangler eller juridisk letfærdig Udarbejdelse af denne Lov.

Det ærede Medlem har endvidere beklaget sig over, at Organisationerne har stillet Retshjælp til Raadighed for Medlemmerne eller for Funktionærer i øvrigt. Jeg synes ikke, der er nogen Anledning til at beklage det, naar man tager i Betragtning, at der ved Lovens Gennemførelse eller i Tiden efter Lovens Gennemførelse har været et stort Antal Forsøg paa fuldkommen paa tværs baade af Lovens Aand, men ogsaa af Lovens klare Sætninger, at omgaa Loven. Der maa en Organisation selvfølgelig stille nødvendig juridisk Bistand til Raadighed for sine Medlemmer. Det gør den Organisation, jeg repræsenterer, og det vil enhver anden Organisation gøre, men det, der er Aarsagen til Kritikken, er ikke, at Loven er uklar, men at man i saa vid Udstrækning søger at undgaa at overholde Lovens klare Bestemmelser. Det er nok muligt, at det Forslag, som det ærede Medlem Hr. Carsten Raft ansaa for at være et bedre Forslag, ikke havde givet Anledning til saa mange Forsøg paa Omgaaelser af Arbejdsgiverne, men det er jo udelukkende, fordi det ikke betød nogen virkelig Fordel for Funktionærerne. Det er klart, at hvor Arbejdsgiverne ikke faar Forpligtelser af nogen særlig betydende Karakter, er deres Lyst til at omgaa Lovens Bestemmelser betydelig ringere.

Men det afgørende maa dog være: Der er ingen Tvivl om, at man for overvejende Dele af de Ting, som det ærede Medlem Hr. Carsten Raft har anført, er naaet saa langt i Retning af Klarhed og Tydelighed, som det faktisk er muligt, naar man skal lov-

give paa et Omraade, hvor der ikke før har været lovgivet. For at tage en enkelt Ting: det ærede Medlem er meget forarget over, at Spørgsmaalet om Sagførerfuldmægtige er uafklaret. Jeg kan ikke se, at der overhovedet kan være nogen Tvivl her. Der er da ingen Tvivl om, at Kontorarbejde er Kontorarbejde, selv om det er af særlig kvalificeret Karakter, selv om der kræves juridisk Uddannelse for at kunne udføre det, og falder Sagførerfuldmægtige ikke ind under Loven paa Grund af deres Arbejde, gør de det i alle Tilfælde paa Grund af deres særlig betroede Stilling, som vil føre dem i samme Klasse som Arbejdsledere.

Det eneste Punkt, hvor jeg synes, der kunde være nogen Grund til at mene, at Loven kunde være gaaet noget længere, er i Spørgsmaalet om anonym Avertering. Her kunde der maaske være Grund til at have Straffebestemmelser for dem, der ikke overholder Loven, men maa jeg spørge, om det ærede Medlem Hr. Carsten Raft da mener, at det er nødvendigt over for de store Blade — for det er jo dem, Annoncerne er i — at gennemføre Straffebestemmelser for at faa dem til at overholde en Lovparagraf, om hvis Tydelighed der i hvert Fald ikke kan være Tvivl.

Jeg kunde, som sagt, have ønsket at vise gennem en Række Tilfælde, hvor ubeføjet den her fremførte Kritik er, men jeg skal paa Grund af det sene Tidspunkt undlade at tage flere Eksempler frem. Jeg regner i øvrigt med, at det, der her er nævnt, paa Forhaand godtgør, at der ikke har været nogen Anledning til at fremsætte de Udtalelser, som det ærede Medlem har fremsat.

Knud Kristensen: Den højtærede Udenrigsminister fremsatte en Forklaring af, hvad han mente med Ordet „Program“. Jeg kan ikke nægte, at han ogsaa i den første Tale var inde paa noget lignende Betragtninger, men han var ogsaa inde paa en Betragtning, som efter min Opfattelse gaar derimod, og det var den, som jeg henholdt mig til. Jeg skal, for at der ikke skal være nogen Tvivl hos Udenrigsministeren og Tinget om, hvad det er, jeg sigter til, tillade mig at citere den Udtalelse, som findes i den højtærede Udenrigsministers Tale i Fortrykket Sp. 1599. . . .

Første Næstformand (Vanggaard): Med Formandens Tilladelse.

Knud Kristensen: Ja selvfølgelig, med den højtærede Formands Tilladelse.